

[Handelsministeren.]

redegørelse om lukkelovsproblemerne. Redegørelsen har været sendt til udtalelse hos erhvervsorganisationerne, og når svarene foreligger, er det tanken at indkalde organisationerne til et møde i handelsministeriet til drøftelse af hele spørgsmålet.

Jeg skal drage omsorg for, at det af spørgeren rejste problem ikke skal blive glemt under de overvejelser, som drøftelserne med organisationerne giver anledning til, men jeg finder det som nævnt rettest at afvente resultatet af sådanne overvejelser.

Af *Sigsgaard* til arbejdsministeren (30. december 1968):

„Vil ministeren foreslå en lovændring, således at ATP-fonden får adgang til at udlåne midler direkte til kommunerne?“

Begrundelse.

Efter loven kan arbejdsgiverne, herunder kommunerne, låne halvdelen af de til fonden indbetalte bidrag, men det er en betingelse, at lånene ydes gennem banker og sparekasser til disse institutters sædvanlige udlånsrente. Da ATP-fonden kun får 6½ pct. p. a., er der tale om en væsentlig merrente, en form for mellemhandleravance, til pengeinstitutterne.

Kommunerne står i de kommende år over for så stærkt voksende investeringer opgaver, at deres økonomi vil blive særdeles anspændt. Det er derfor væsentligt, at de får bedre lånevilkår end hidtil. Da det i forvejen er aldeles urimeligt, at skatteyderne skal betale store beløb til banker og sparekasser i ekstrarente for lånene til kommunerne, bør en lovændring gennemføres, således at kommunerne får mulighed for at låne direkte hos ATP-fonden til 6½ pct. p. a. plus eventuelt et mindre administrationsgebyr.

Ønsket om en sådan ændring blev fra kommunalt hold fremsat allerede på kærnerforeningens årsmøde i Haderslev af økonomidirektør E. Tjørnehøj, Århus.

Arbejdsminister *Lauge Dahlgårds* svar (9. januar 1969):

Jeg kan til spørgsmålet først oplyse, at ifølge det af ATP senest aflagte regnskab, omfattende perioden 1. april 1967—31. marts 1968, androg ATPs samlede aktiver pr. sidstnævnte dato 1,5 milliard kr. Heraf var ca. 19,5 mill. kr. anbragt i kommuneobligationer og ca. 1,3 milliard kr. i obligationer udstedt af kreditforeninger, hypotekforeninger og finansieringsinstitutter, herunder af Kreditforeningen af Kommuner i Danmark. Endvidere var et beløb på ca. 27,5 mill. kr. ydet som arbejdsgiverlån, herunder til kommunerne.

Efter loven skal bestyrelsen for ATP forvalte fondsmidlerne således, at de bliver til størst mulig gavn for tillægspensionsordningen. Ved midlernes placering skal herved tilstræbes en betryggende sikkerhed, en opretholdelse af midlernes realværdi samt højest mulig forrentning. Videre er det om arbejdsgiverlånene i loven foreskrevet — udover det af spørgeren anførte, at de skal ydes gennem banker og sparekasser til den sædvanlige udlånsrente — at disse pengeinstitutter er ansvarlige over for ATP for lånenes tilbagebetaling.

I de af ATP i august 1965 fastsatte nærmere retningslinjer for arbejdsgiverlån er det bestemt, at pengeinstitutterne over for ATP forrenter lånene med den til enhver tid højeste indlånsrente i vedkommende pengeinstitut.

Forskellen i de to renteydelser dækker således foruden administrationsgebyr også pengeinstitutternes overtagelse af ansvar for lånenes tilbagebetaling.

Jeg vil yderligere pege på, at det af lovens forarbejder fremgår, at det har været en klar forudsætning ved etableringen af ordningen med arbejdsgiverlån, at Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke selv skulle drive udlånsvirksomhed, og at det har været tillagt vægt fra Nationalbankens side, at ordningen i de fleste henseender sidestilles med den virksomhed, der udfoldes af eksi-